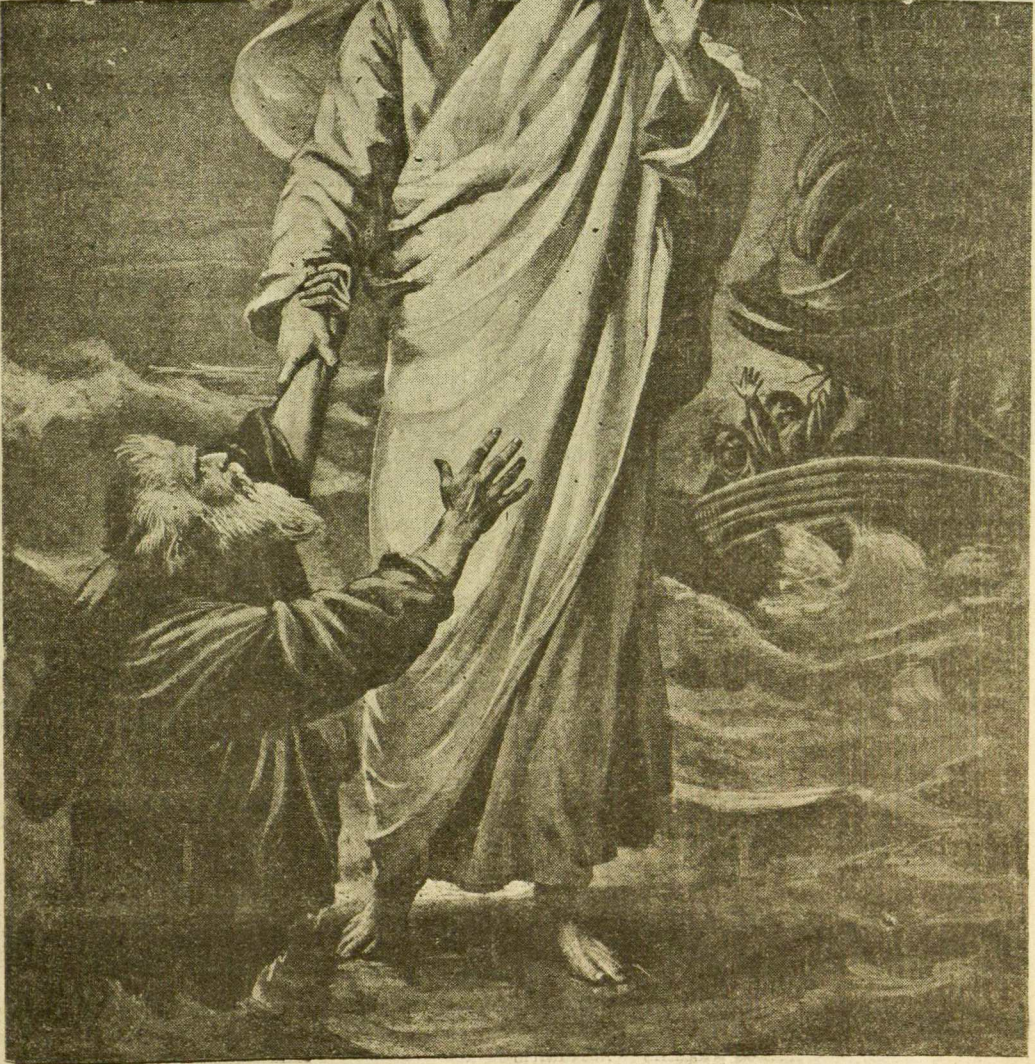

LAIVAS

No. 44. Metai VI

Spalis (Oct.) 30, 1926

LTSM valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXIII SEKMADIENIS PO SEKMINTŲ

L e k c i j a .

PILYP. 3, 17-21; 4, 1-3.

BROLIAI: Bukite mano sekėjai ir žiūrėkite į tuos, kurie taip elgiasi, taip kaip turite pavyzdį mūmuse. Nes daugelis, apie kuriuos aš jums dažnai kalbėjau, (dabar gi ir su ašaromis sakau) elgiasi kaip Kristaus kryžiaus neprieteliai. Jų galas pražuvimas, jų dievas yra pilvas ir jų gyrius susideda iš jų gėdos, nes jie trokšta žemiškų dalykų. Mūsų gi elgesys yra danguje. Iš ten taip pat mes laukiame Išganytojo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Jis pakeis mūsų žemumo kuną, padarydamas jį panašų į savo skaisnumo kuną ta jėga, kuria jis gali taip pat visa sau pavergti.

Taigi, mano mylimiausieji ir labai pageidaujantieji broliai, mano džiaugsmas ir mano vainikas, taip stipriai stovėkite Viešpatyje, mylimiausieji.

Aš prašau Evodiją ir maldžiu Sintikę buti vienokios nuomonės Viešpatyje. Taip pat prašau ir tave, ištikimasis drauge, padėk jom; nes jiedvi su manim darbavosi evangelijai draug su Klemen-

ANUO metu, Jėzui kalbant minioms, štai vienas vyresnysis priėjo, pagarbino jį ir tarė: Viešpatie, mano duktė ką tik mirė; bet ateik padėk ant jos savo ranką ir ji bus gyva. Atsikėles Jėzus sekė jį su savo mokytiniais. Ir štai moteriškė dvylika metų sirgusi kraujo pludimu, priėjo iš paskos ir prisilietė jo drabužio siulės; nes ji pati sau viena sakė: Jei aš prisiliesiu tūk jo drabužiu, pagysiu. Jėzus atsigrežęs ir ją pamatęs tarė: Pasitikėk, dukter, tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Ir tą pačią valandą moteriškė pasveiko. Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus ir užiančią minią, Jėzus tarė: Atsitraukite, nes mergaitė ne numirus, bet miega. Jie gi juokėsi iš jo. Kada minia buvo išvaryta, jis įėjo ir paėmė ją už rankos. Ir mergaitė atsikėlė. Gandas apie tai pasklido po visą aną šalį.

su ir kitais mano padėjėjais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.

AIGIPTAS. — Šv. Tėvo parėdymu čia įkurtas naujas vikariatas — išilgai Euez kanalo. Vikariatas pavestas pranciškonų globai, kurie jau nuo senai čia turi savo bažnyčias ir mokyklas.

BELGIJA. — Sosto įpėdinis karalaitis

Leopoldas susižiedavo su Švedijos karalaitė Astrida. Kadangi karalaitė yra liuteronė, tai jiniai negali buti kataliko karaliaus žmona. Todėl karalaitė priimsianti katalikų tikybą. Krikšto apeigos įvyks gruodžio mėnesyje.

Dvejopas Atpildas.

Ruduo yra ludniausias metų laikas. Saulė pradeda trumpiau šviesti, dažnai tamsių debesų užklota. Josios šiltis mažėja, menkai gyvybę gaivina. Užaina šaltis, sunaikina gamtos grožį. Jisai nušaldo gražiausius žiedus. Šiaurus vėjas išblaško pageltusius lapus. Visoje gamtoje reiškiasi išnaikinimas, mirtis. Visa tai primena žmogui, kad ir jo gyvenimą ištikis panašus likimas. Kaip gražu pavasarį seka maloni vasara, šaltas ruduo ir žiaurioji žiema, taip ir žmogaus jaunas dienas seka tvirtybė, senatvė ir pagaliau mirtis.

Laimingas žmogus katalikas, kurio sielai tikėjimas teikia begalinės vilties. Anot senovės išminčių "gyvenimas yra sapnas, mirtis — atbudimas". Juo labiau toji mintis tinka tikinčiam žmogui, kuris žino koksai bus amžinas gyvenimas. Kiekvienas, prisimindamas amžinybę, rupinasi geriau gyventi, kad laimės neprarastų. Bet kadangi žmogus iš savo prigimties yra palinkęs į blogą, tai jo gyvenimas dažnai yra suteršiamas nuodėme, kuri uždaro jam dangaus vartus. Gavęs nuodėmės atleidimą, kaltininkas turi dar atsilyginti Amžinojo Dievo teisingumui savo gyvenime ir butinas amžinybėje.

Nepalyginamai geriau tasai atpildas atlikti šiame gyvenime negu amžiname. Šv. Anzelmas sako, kad "mažiausia skaistyklos kančia yra baisesnė už didžiausius kentėjimus, kokius tegalima įsivaizduoti šiame gyvenime". Tai gerai žinojo nedoras graikų imperato-

rius Mauricijus, kuris pralošė karą su skitais. Suvirš 12,000 graikų kareivių pateko nelaisvėn. Skitų karalius Garganus pasiulė graikams belaisvius atsipirkti. Imperatorius nesutiko, manydamas, kad kaina per brangi. Skitai, norėdami tos naštos nusikratyti, kadangi belaisvių išlaikymas jiems brangiai kainavo, pareikalavo labai mažai pinigų. Bet imperatorius, visiems žinomas šykštuolis, ir tuomet atsisakė juos atpirkti. Tada skitų karalius davė įsakymą visus belaisvius išžudyti.

Imperatorius, savo sąžinės graužiamas, matė regėjimą, kuriame nekaltai išžudytoji kariuomenė skundė jį prieš Dievo Sostą. Tasai regėjimas nedavė jam ramybės; jisai graužėsi, kankinosi ir meldė gailėstingojo Dievo, kad jisai galėtų už savo nuodėmę atsilyginti šiame gyvenime. Viešpats Dievas išklaušė jo maldos. Graikijoje iškilo naminis karas. Imperatoriaus priešas Fokas, laimėjęs karą, atėmė Mauricijui imperatoriaus sostą ir įsakė jį su visa šeimyna nužudyti. Padidinti jo širdies skausmus, Mauricijus turėjo žiurėti kaip jo penki sunus vienas po kito dideliose kančiose buvo žudomi. Ašarose ir kraujuose paskendęs nelaimingas valdovas kalbėjo: "Teisingas esi, Viešpatie, ir tavo ištarmės teisingos! Bausk mane šiame gyvenime, tikta neatmesk manęs amžinybėje!"

Daugelis žmonių, gulėdami ant mirties patalo, meldė savo vaikų ar draugų neužmiršti jų sielos. Šv. Liudas,

prancužų karalius, paliko sunui Pilypui savo testamente šitokį įsakymą: "Pagaliau, mano sunau, aš tau primenu ir įsakau, kad už mano vėlę būtų kalbamos maldos ir laikomos šv. Mišios visoje Prancuzijoje". Šv. Karolius Borromeo, dar gyvas budamas, įsakė ant sau priruošto kapo uždėti šitokį parašą: "Karolius, šv. Praksedės bažnyčios Kardinolas, prašo karštų maldų iš kunigų, pasaulionių ir visų dievobaimingų asmenų". Gražiausią priminimą mes skaitome šv. Bernardo raštuose: "Pakilkime, brangus broliai, ir skubėkime su pagalba kenčiančioms vėlėms skaisykloje! Iš savo pusės aš melsiu Viešpaties su dusavimais ir ašaromis, kad Jisai pakeistų jų kančias į ramybę, jų vargą — į džiaugsmą, jų skausmus — į garbę".

Štai kodėl šv. Bažnyčia rupinasi Vėlinių švente priminti mums nelaimingas vėles, skaisykloje kenčiančias. Tėnai gal yra ir labai mums brangių sielų, kurioms mes daug esame įsiskolinę. Nors jos būtų mums ir svetimiausios, savo likimu vėlės, skaisykloje kenčiančios, yra mums artimos ir todėl mes turime skubėti joms su pagalba. Ne viena gal vėlė, šaukiasi į mus šv. Rašto žodžiais: "Pasigailėkite manęs, pasigailėkite nors jus mano prieteliai, nes Viešpaties teisingumo ranka mane palytėjo!" Ar bus mūsų katalikų tarpe tokių žmonių, kurie neišgirstų tų vaičių ir, galėdami, atsisakytų joms pagelbėti, ypatingai šiose Vėlinių dienose?

Skaistryklos vėlėms galima pagel-

bėti įvairiais budais. Pirmutinis ir sekmingiausias pagalbos budas tai šv. Mišios ir šv. Komunija. Kiek kartų mums tenka klausyti šv. Mišių, jas galime aukoti skaistryklos vėlėms. Šiomis dienomis nors kartą jų naudai reiktų priimti šv. Sakramentus. Kalbant šv. Bažnyčios žodžiais, ar mes nors kuomet bandėme atsilyginti visiems "mūsų giminėms, gentims ir geradėjams"? Ar nors kartą, reikšdami joms savo dėkingumo už patirtas jų malones, mes duodame ant šv. Mišių, kad jos būtų atmintos pas Dievą, kad jų baismė būtų panaikinta ir amžinoji laimė suteikta?

Antras budas skaistryklos vėlėms padėti yra didvyriškas pasižadėjimas. Tasai pasižadėjimas gludi tame, kad žmogus savo visas maldas, gerus darbus ir vargus aukoja skaistryklos vėlėms, sau jokių atlygimų ar malonių nepasilikdamas. Dievas myli gausų aukotoją ir jam savo atvėju suteiks atatinamą atlyginimą. Išvien su tokia nepaprasta auka eina išmalda pavargėliams. Išganytojas vadina pavargėlius savo mažesniaisiais broliais ir prižada tiems, kurie juos glaudžia, šimteriopą užmokestį.

Ne visi gali teikti išmaldos kitiems. Tokiems jų neturtą pavadoja malda. Katalikų Bažnyčia yra visokių malonių įždas, kuriame sukrauti Kristaus kančios ir šventųjų nuopelnai. Jie yra neišsemiami. Jais gali kiekvienas naudotis. Tiktai reikia norėti. Esama maldų, apdovanotų didžiausiais atlygiais. Patingiausias, atlygiais turtingiausias, budas yra ražančiaus kalbėjimas. Telieta pasi-

rupinti, kad tasai ražančius turētu kuo daugiausia atlaidų, kuriuos kasdienā galima aukoti už skaistykloje esančias vēles. Didelių atlaidų teikia ir kryžiaus kelių vaikščiojimas. Ir visa tai galima be didelio vargo ir nuostolių īsigyti.

Jeigu žmogus tiktai gerai supras-

tų kaip yra vargingos tos vēlēs, skaistykloje kenčiančios, įisai nesigailētu nei didžiausių aukų. Vaduokimēs gailēstingumo jausmais, atmindami visuomet Išganytojo žodžius: "Palaiminti gailēstingieji, nes jie laimēs gailēstingumo". (Mat. 5, 7). J. N.

Maldos Apaštalytēs Intencija.

Tos pačios tautos misijonieriai.

Šių metų Vasario 28 d. Šventasis Tēvas, Pijus XI, išleido savo ganytojišką laišką katalikų misijų reikale. Jame jis padavē nurodymus Apaštalinėms Vikarams ir Prefektams misijų šalyse, kad jie dētų kodaugiausia pastangų prirengti vietinės dvasiškijos iš tos pačios tautos. Štai jo žodžiai:

"Jei jūs nededate visų savo jėgų įvykdinti tą dalyką, t. y. prirengti vietinę dvasiškiją, jūsų apaštalavimas visuomet šlubuos ir bus kliutis ir trukdymas įsteigti ir suorganizuoti Bažnyčių tose šalyse".

Nors šiais pastaraisiais metais padarytas gana geras žingsnys prirengti vietinės dvasiškijos misijų šalyse, bet da labai daug truksta. Pirmuosiuose Bažnyčios gyvavimo metuose, kur tik susiorganizuodavo krikščionių burys, tuojau iš jų pačių tarpo budavo parengiami kunigaž, jiems vadovauti ir jų dvasios reikalus aprupinti.

Taip ir dabar. Evangelijos skelbimo tikslais suorganizuoti burius naujų krikščionių, bet jiems vadovauti ir reikalus aprupinti turi buti iš jų pačių

dvasiškiai, priklausydami nuo skirtų vykskų. Taigi misijų šalyse labai reikalingi steigti seminarijas auklėti vietiniams kunigams.

Dabar Šventasis Tēvas ragina Apaštalytēs Maldos Draugijos narius visame pasaulyje melstis vienybėje su Švenčiausiaja Jėzaus Širdimi, kad pastangos įvykdinti Šventojo Tēvo nurodymus, susilauktų geriausių davinių ir kad kiekviena katalikiška tauta turētu užtektinai savo kunigų, ypač gi misijų šalyse.

Šv. Feleksas Valiuietis.

Šv. Feleksas buvo kilęs iš karališkos giminēs, bet jis paniekino pasaulinę galią ir didybę ir apsirinko atsiskyrėlio gyvenimą.

Jis slapta prasišalino iš palydovų tarpo, kurie jį lydėjo į Italiją ir pasislėpė giriose, kuriose jis pasiliko taip nežinomas, kad buvo manoma jį žuvusiu esant. Vėliaus jis sugrįžo Francijon ir apsigyveno baisioje girioje, vadinamoje Cerfroi.

Čia jis gyveno ilguis metais, praktikuodamas labai aštrų gyvenimą. Dėl savo švento gyvenimo jis įgijo galią ar

laukinių žvėrių, kurių buvo nemažai toje apielinkėje, kur jis gyveno.

Šv. Jonas de Matha užtiko jį tenai ir juodu kartu sugalvojo įsteigti Ordeną Išpirkimo Nelaisvių. Šios organizacijos šakos buvo vėliau įvairiose šalyse ir daug tukstančių krikščionių išliuosavo iš Maurų vergijos. Jis mirė savo buvei-

nėje Cerfroi, 85 metų senumo, 1212 m.

Praktika.

Laisvė nuo nuodėmės. Krikščionių vergija musulmanų tarpe buvo paveiklas didesnių ir baisesnių pančių, kokius uždeda šėtonas nuodėmių pildytojams. Prakilnus daiktas rupintis šių vergų išliuosavimu.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikejimui.

laiką. Pasiskirk jį, kaip nebutų, kokiu nors budu ir be keno nuostolių.

Niekas pasaulyje neturi teisės tai atimti nuo tamstos; nė tamstos darbavys, nė mokytojas, nė tėvas, nė motina; tam nėra išimties.

Amžinas tamstos sielos išganymas negali būti jokio gyvo sutvėrimo atimtas nuo tamstos. Ir jei kas mėgintų atimti nuo tamstos tą brangiausią teisę, tai būtų valanda pildyti tą brangų Apaštalo dėsnį: "Geriau klausyk Dievo negu žmogaus".

"Mano amatas", sakai, "neleidžia man darbuotis sielos išganymui".

Ar tiesa? Buk atsargus su atsakymu. Jei atsakysi taip, rimtai tai apsvaistęs, aš tamstai pasakyčiau: "Tamsta turi jį apleisti ir pasiskirti kitą".

Gyvenimas greitai prabėga, tiesa, amžinybė gi pasilieka ir tęsiasi. Kokia nauda tamstai paveldėti visą pasaulį, jei pražudytumei savo sielą?

Bukime teisingi: ar ištikrųjų tiesa, kad negali išganyti savo sielos, kad ne-

gali vesti krikščioniško gyvenimo savo luome, kuriame esi.

Ar tas amatas sutrukdo pakelti savo širdį rytą, vakarą trumpoje maldoje?

Ar tai tas amatas sulaiko pakelti savo širdį prie Dievo laiks nuo laiko dienos bėgyje, atnašauti Jam savo maldas, darbą ir vargus?

Ne tamstos amatas verčia keikti, burnoti, šmeižti Dievo vardą, eiti į blogus teatrus, ir į paleistuvingus šokius, šlykščias landynes ir į piktybių ar paleistuvių namus. Laikas, kurį taip praleidi būtų šimtą kartų ilgesnis kaip reikalaujama atlikti savo krikščioniškąsias apeigas, tapti geru ir doru krikščionių, jei tai pašvęstumei savo sielos išganymui.

Tad ne tamstos amatas kliudo, artinantis Bažnyčios šventei, priėti vakare, kai dienos darbas yra užbaigtas, prie nuodėmklausio ir įgyti nuodėmių atleidimą, patarimą ir padrąsinimą geriau gyventi ateityje.

Sąžinės srityje mes turime visi pakankamai laiko daryti ką mes norime daryti.

Tat, niekuomet nesakyk "aš neturiu laiko gyventi kaip krikščionis privalo, nes tamsta apsviltumei".

Sakyk, jei nori, "aš neturiu tiek laiko ir tiek patogumo kaip aš norėčiau". Sutakta: Dievas teješko mūsų širdies, noro ir valios. Tai nereikia daug laiko, kad galėjus Dievą mylėti, nuodėmės vengti ir sielotis savo kaltėmis. Nėra visotinai būtina praleisti daug laiko kasdien savo maldose. Išklaudyti skaitytų Mišių šventadieniais vieną pusvalandį ir prieiti išpažinties 5 ar 6 kartus į metus yra labai trumpas laikas.

Kiti tiek padaro ir dar daugiau. Aš pažįstu asmenis, kurie nepraleidžia mėnesio laiko, nepriėmę Sakramentų. Ir jie nėra prasti darbininkai. Kaip jie gali rasti laiko tai padaryti? Sek jų gerus norus, kuriuos jie parodo, tai tamsta busi geras krikščionis. Ir kaip jie tamsta eisi į dangų, o ne į pragarą po mirties.

Kurs nepašvęs savo laiko Dievui, Jisai neduos jam savo amžinybės.

Aš negaliu. Tai per sunku.

ATSAKYMAS. Geriau sakyk, kad nenori. Mes galime visa padaryti, ką norime, kas liečia mūsų sąžinę ir išganyimą.

Truksta ne galimybės, bet drąsos. Mes bijome darbo; mes bėgame nuo jo. Tikras krikščionis yra drąsuolis, krikščionis-kareivis. Kaip geras kareivis, kurs yra labiau skatinamas kovoti prie-

šų užpuolimą, jis nieko nebijo. Remiantis Jėzumi Kristumi, jis semia iš Jo spėkas, kurios kelia jo drąsą. Jei jam nepasiseka, jis vėl keliasi ir atnaujina kovą su didesne drąsa negu pirmiau.

"Aš negaliu". Tinginys, kurs žiovauja ryte, pasiraižo ir vėl, apsvirtęs, užmiega užuot dirbti, taip pat sako: "aš negaliu".

Dieną ateis kada pamatysi, kad galėjai. Laikas gi bus jau išaikvotas, valanda dirbti jau bus praėjusi.

Tamsta busi Jėzaus Kristaus teisme ir išgirsi tuos baises žodžius: "Eikite šalyn nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri priengta velniui ir jo angelams". (Mat. 5). Tuomet supras, kad galėjai.

Vienok, yra viena gan teisinga ką sakai. Tamsta negali nugalėti be abejo savo piktų aistrų ir vykdyti kilnias krikščionio dorybes, kaip tamsta šandie gyvenė.

Ne, tamsta negali išvengti nuodėmės, į kurią paprastai įpuoli, jei tamsta nevertosi tas priemones, kurias Jėzus Kristus, tamstos Išganytojas, yra paskyręs tam tikslui savo Bažnyčios priežiuroje.

Tamsta žinai kokios yra tos priemonės: savo laimingesnėse dienose, kuomet buvai geras, skaistus, doras, tikras krikščionis, tamsta jomis naudojaisi ir pažįsti patyrimu jų saldybę, visa jų galią. Jos yra:

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

“O, Marija, Išgydyk Mano Kudikį!”

“Sveikas gyvas, Kapitone! Kas atsitiko, kad pasirišęs ranką nešioji?”

“Tėve, buvau vakar mieste L. suminti vieną žmogų, kuris atliko penkias žmogžudystes. Pasisekė man jį sučiupiti, bet besirengiant sodinti jį į traukinį, jis pastvėrė mano revolverį ir šovė į mane pirmiau, negu sučiupau jo ranką. Jis pasmerktas ir už savaitės bus pakartas. Jis yra labai keisto budo, tai religinis pakvaišėlis. Kuomet jį suėmėme, radome ant jo kokius penkis svarus kryželių ir medalių. Jis dėvėjo škaplierį, bet atsisako priimti kokį nors kunigą”.

“Kaip jis vadinasi?” užklausė tėvas misijonierius. “Aš dabar neturėjau laiko skaityti laikraščių, tai ir nežinau, kas šiose dienose atsitiko.”

“Jis vadinasi keleriopais vardais,” atsakė policininkas, “bet, man rodos, jo tikroji pavardė yra Jonas Martinaitis. Jis yra gimęs N. apskrityje.

“Ką, tamsta, sakai?” sušuko nustebęs misijonierius. “Jonas Martinaitis?” Kuomet aš buvau tik šešiolikos metų, jis man patarė pasilikti kunigu ir misijonierium. Aš girdėjau, kad jis vėliau gerokai suklydo, bet niekuomet nesitikėjau, kad jis būtų jau taip giliai nugrimzdęs. Kadangi jis man kartą davė labai gerą patarimą, tai aš dabar turiu pabandyti, ar negalėsiu jam ką gera padaryti. Ar nuveši mane prie jo, kadą ryto apie 10 valandą susitiksiva?”

“Su mielu noru tai padarysiu”, atsakė kapitonas.

Ryto metą, kada misijonierius atsisotojo prie geležinių durų, Jonas Martinaitis, pamatęs jį, su didžiausiu išlimumu suriko: “Aš nenoriu matyti jokio — kunigo!”

“Nusiramink, aš noriu tau papasakoti tik vieną pasaką”, tarė ramiausiai kunigas ir atsisėdo. Jonas lyg laukinis žvėris uždarytas į kampą. Kunigas pradėjo: “Keturiasdešimtį metų atgal mažoje ukėje N. apskrityje gyveno neturtinga šeimyna. Jie neturėjo vaikų ir labai karštai meldė Dievą, kad jiedu susilauktų sunaus. Na ir susilaukė. Džiaugsmas tada buvo didžiausias. Į vaiką žiūrėta kaip į dangaus pasiuntinį.

Kuomet vaikas buvo keturių metų, jį ištiko nelaimė: jis parpuolė ant ledo ir sutriuškino sau klubą. Doktorai pripažino, kad jam teks būti paliegėliu visą amžių. Vaiko motina, pilna tikėjimo ir vilties, nusinešė savo ligonį į koplyčią girioje. Ji paaukojo jį Marijai, Šv. Ražančiaus Karalienei, ir prašė, kad ji jį išgydytų. Per devynias dienas ji ėjo į koplyčią ir, padėjus savo kudikį prie altoriaus laiptų, dievotai kalbėjo ražančių. Po kiekvienos “Sveika Marija” ji pridurdavo “O Marija, išgydyk mano kudikį”. Devintą dieną ji padarė paaukojimo aktą, pavesdama savo sunų ant visados Dievo Motinai. Staiga vaikas

pašoko ant kojų ir tarė motinai: “Ma-ma, aš noriu valgyti! Eikiva namon pa-valgyti pietų!”

Čia kalinys, apsistojęs prie geleži-nių krotų, žiūrėjo nustebęs į kunigą ir sušuko: “O kas tamista esi?”

“Prašau, nepertraukti mano pasa-kojimo”, mandagiai pratarė misijonie-rius ir tęsė savo kalbą tolyn. “Vaikas nuo to laiko buvo sveikas. Jis buvo auklėjamas labai rupestingai, kaip ti-ko Marijos globojamajam.

Kuomet jis sulaukė 14 metų, jo lievota motina nusprendė, kad jis turi buti paaukotas Dievui.

Nepatyrus vaiko palinkimų ir noro, ji pasiuntė jį į seminariją, kad jis taptų kunigas. Iškart naujos gyvenimo ap-linkybės buvo patraukusios jį į save, bet greitai jis pasijuto ne savo vietoje esąs. Jis nenorėjo likti kunigu, bet bu-vo perdidelis bailys pasakyti tai savo motinai ir savo nuodėmklausiui. Jo mo-tina elgėsi neišmintingai, bet ji to ne-suprato. Jos sunus buvo ir žioplys; be to jis tapo veidmainys ir ta budo biauri ypatybė, laikui bėgant, smarkiai įsiga-lėjo.

Atostogų laike jis įsipainiojo į mei-liškus ryšius su viena mergina ir ke-liais mėnesiais prieš šventinimus jis naktį, kada visi miegojo, slapta pras-prudo iš seminarijos.

Seminarijoje, jis, galima spėti, skai-tė tik pigiausios ir žemiausios rušies apysakaites, vietoje rimtai studijuoti dėstomą mokslą. Nes greitai, po išėjimo iš seminarijos, jis įsilaužė į brangių daiktų krautuvę ir pagrobė kelių tuk-

stančių vertės deimantų savo numylė-tinei. Jis buvo tuojaus sučiuptas su pa-vogtais daiktais prie jo ir pasmerktas 10 metų sunkių darbų kalėjiman. Čia jis nuo kitų vagių ir plėšikų da geriau išmoko pradėto darbo ir galutinai liko patentuotas plėšikas. Be įvairiausios rušies vagysčių ir plėšimų, jis nužudė penkis žmones.

Jis kasdien dabar slaptai užda-ro savo širdį Dievo malonės įtekmei, bet kad jis nors valandėlę galėtų ra-miai užmerkti savo akis, jis pamatytų savo gerąją motiną klupančią ir besi-meldžiančią koplyčioje, kaip ji anuomet meldėsi: “A Marija, išgydyk mano ku-dikį!”

Tas tiesa, kad jis savo baisiu gy-venimu sužeidė jos širdį ir nuvarė ją be laiko į kapus, bet danguje ji klupo prie gailestingumo sosto. “O Marija, išgydyk mano kudikį”, sako ji. “Jis yra dabar Tavo vaikelis, nes aš amžinai Tau jį pavedžiau.

Į tą laiką Jonas Martinaitis puolė ant kelių ir verkė kaip mažas kudikis. “O Motin, atleisk man”, jis vaitojo, “vi-sokių skausmų aš buvau tau priežasti-mi. O Dieve, buk gailestingas man, di-džiausiam nusidėjėliui! Šventa Marija, Dievo Motina, melski, melski už mane nelaimingą piktadarį!”

Aš maniau, kad visas pasaulis, net mano tėvai ir kunigai yra susitarę prieš mane; aš nusiminime kovojau prieš juos visus, bet dabar matau, kad čia buta tik mano vieno apsirikta.” Galu-tinai jis kreipėsi į misijonierių ir nusi-žemines klausė: “Ir kas esi, Tėve, kad

žinai mano visą gyvenimą?” — “Aš esu tas jaunas vaikinai, kurį tu, per vienas savo atostogas sutikęs, perspėjai pasaulio pavojų”, atsakė kunigas, “ir karštai raginai mane tapti misijonierium, jei aš noriu daug padaryti gero sielų išganyme. Aš prisitaikiau prie patarimo ir dabar esu tau labai dėkingas”.

“Ar gali, tėve, turėti pasigailėjimo tokiam nedorėliui, kaip aš?” užklausė pasmerktasis.

“Aš ne tik tavęs gailiuosi, mano prieteliau, bet ir užjaučiu,” atsakė jam misijonierius.

“Mano didžiausias troškimas sutaikinti tave su Dievu ir suteikti tau mūsų šventojo tikėjimo paguodas, atsi-

dėkodamas už gerądarybę, kurią man padarei. Štai tau čia ražančius ir Panelės Švenčiausios Ražančinės paveikslėlis. Tu labai mėgai šį paveikslėlį mažas budamas”.

“Tėve, tukstančius kartų tau ačiu,” šaukė Jonas Martinaitis, priimdamas dovanėles. “Ateik ryto ir padėk man atlikti kogeriausią mano viso gyvenimo išpažintį. Aš labai džiaugiuosi iš tamistos atsilankymo. Buk su manim iki galo. Kuomet spūs papėdė iš po mano kojų ištark man į ausį mano motinos maldą: “O Marija, išgydyk mano kudikį!” Ji pagavo mano širdį ir man duoda vilties gauti atleidimą ir amžiną gyvenimą”.

Tretininkų Žinios.

Tretininkų suvažiavimas New Yorke.

Spalių pradžioje New Yorke mieste įvyko Suvienytų Valstybių Tretininkų suvažiavimas. Tai atlikta sąryšy su 700 metų sukaktuvėmis, kaip Šv. Pranciškus yra miręs. Šios sukaktuvės iškilmingai minimos visam pasaulyje. Sukaktuvių minėjimo visas grožis yra Italijos mieste Assižiujė, kur tas didis šventasis gimė, kur daugiausia gyvena ir mirė.

New Yorke Tretininkų suvažiavimas visų šalies katalikų vardu minėjo šias svarbias sukaktuves. Suvažiavime kuone kiekviena vyskupija buvo atstovaujama.

Suvažiavimas prasidėjo sekmadienį iškilmingomis šv. Mišiomis Šv. Patriko katedroje. Tą pačią dieną įvyko mass-mitingas. Pirmasis suvažiavimo nutarimas buvo pasiųsti šventąjam Tėvui kablegramą, kurioje reikšta Apaš-

talų Sostui ištikimybės ir prašyta laimėjimo. Rytojaus dieną iš Romos gauta kablegrama nuo kardinolo sekretoriaus Gasparri per New Yorke kardinolą Hayes, kurs buvo suvažiavime globėjas. Kablegrama buvo tokia:

“Šventasis Tėvas dėkoja tautiniam Trečiosios Šv. Pranciškaus Santvarkos suvažiavimui už jo dievotą prisirišimą ir ištikimybę ir prašo Jusų Eminencijos suteikti delegatams apštalinį laiminimą.”

Tretininkų Santvarką Suvienytose Valstybėse sudaro trys skyriai: kunigų, moterų ir vyrų. Kunigų skyrius skaito virš 30,000 narių, moterų — virš 100,000, pagaliau vyrų — virš 1,000,000 narių.

Suvažiavimas išsprendė nemažai gražių ir naudingų dalykų, kaip tai kovoti divorsus, bloguosius raštus ir teatrus ir vaikus su did-

žiausiu atsidėjimu auklėti pilnoje katalikiškoje dyasioje, atsižvelgiant į grąsinantį visais šonais moderniškojo gyvenimo pavojų.

Tas pavojus liečia visas Amerikos tautines grupes. Jis liečia ir lietuvius. Kuomet lietuviai katalikai laisvai skaito socialistų leidžiamus laikraščius ir kitus jų raštus ir tame nemato sau pavojaus, tai jau labai bloga.

Tuos blogumus reikia kovoti. Pasekmingiausia tai gali atlikti lietuviai Tretininkai, platindami katalikiškus laikraščius ir patraukdami vis daugiau lietuvių į Tretininkų organizaciją. Kuriuose lietuvių namuose bus nors vienas Tretininkas, ten ne vieta bus socialistiškiems arba laisvamaniškiems šlamštams.

Maldos galybė.

Kristus dažnai kartojo, sakydamas: "Jei pasiliksite Manyje ir Mano žodžiai pašiliks jums, jus prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta."

Mes privalome melstis. "Visą savo gyvenimą mylėk Dievą ir šaukis į Jį." Melstis reikia ne retkarčiais, "bet visuomet ir nepailsti". Mes meldžiamės ne delto, kad pasakius Dievui ko norime, bet malda parodome, kad į Jį tikime, kaip į Visagalį Viešpatį, kurs gali mums pagelbėti; kurs žino ko mums reikia, ir kaip geriausias Tėvas išklauso mūsų maldas. "Plačiai atverk savo burną ir Aš pripildysiu ją", tarė Viešpats. "Prašykite ir gausite, kad jusų džiaugsmas būtų pilnas".

Kaip reikia melstis? Su pasitikėjimu. "Todėl artinkimės su pasitikėjimu į malonės sostą, kad gautumėme pasigailėjimo ir rastumėme malonės tinkamai pagelbai". Šventas Jokubas Apaštalas sako: "Prašote ir negaunate, nes negerai prašote, tik savo geiduliams patenkinti". Daugelis eina su viedrais prie šulinio, visi pasisemia vandens, bet ne tiek pat. Juo didesnis viedras, tuo daugiau vandens. Gausybė Dievo malonės, kurią apturime per maldą, priklauso su kokiu pasitikėjimu mes meldėmės. "Ir tas yra pasitikėjimas, kurį mes Juo turime, kad ko nors prašytumėm sulig Jovalia, Jis mus išklauso."

Dievas išklauso mūsų maldas. "Ir šaukis į Mane sielvarto dienoje: Aš išgelbėsiu tave, ir tu pagerbsi Mane." Kaip malonūs Kristaus žodžiai: "Todėl sakau jums: ko nors meldamies prašote, tikėkite, kad gausite, ir bus jums."

Jeigu Visagalis Dievas suteikia visa kas reikalinga žemės vabalėliui, tuo labiau Jis visa, ko tik reikia suteiks žmogui.

Gerasis mano Dievas, kurs mane sutvėrė, išklausys mane, kuomet aš šauksiuos į Jį. "Nes aš pasitikiu Tavimi, Viešpatie: Tu Viešpatie, mano Dieve, išklausysi mane".

Nėra tokio tėvo, kurs duotų savo vaikui visą ką tik jis prašytų. Kristus meldėsi Alyvų Darže:

"Mano Tėve, jei tai galima, tegul ta taurė praeina pro mane: tačiau ne kaip Aš noriu, bet kaip Tu."

J. T.

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Šv. Pranciškaus 700 metų sukaktuves visos tautos švenčia iškilmingai, bet niekas negali pralenkti italų, kurio tautai šventasis priklauso ir už kuriuos niekas geriau nemoka sukelti puikesnių iškilmių. Nesenai Florencijos miestas šventė tas iškilmes. Apeigose dalyvavo tukstančiai žmonių. Pirmininkavo pa-

tsai Italijos karalius ir Florencijos kardinolas Mistrangelo. Paprastai, kuomet dalyvauja patysai karalius, esama daug diduomenės. Taip ir ši kartą. Italai retai kuomet mato tokias iškilmes, nes Romoje karalius negali dalyvauti bažnytinėse apeigose, todėl jo romiečiai niekad nemato bažnyčioje iškilmingai, kaip kad jie

turėjo progos jį pamatyti Florencijoje. Ir visos tos išskilmės pagerbtai vienam žmogui, kuris atsidėjo pasaulio, jo garbių ir turtų, bet už tai paliko šventu ir šandie garbinamas ne tik tai sau lygių vargdienių, bet ir galingiausių pasaulio didžiunų.

PRANCUZIJA. — Didžiausia pasaulyje ligoninė yra Liurdas, kame žmonės ieško sveikatos ne iš gydytojų, bet iš Švenč. Dievo Motinos Marijos malonės. Ligoninė ir gydytojai, kurių šimet yra net 750, teištiria atvykusių ligonių ligas ir paskui, kuomet kaikuriems sveikata yra iš Dievo malonės sugražinta, jie teikia savo paliudijimus, kad tikrai tie ligoniai tepagijo vien per Dievo Motinos užtarimą. Šiais paskutiniais metais Liurdo ligoninėje buvo priimta 15,000 ligonių.

Pereitą mėnesį įvyko vienas didelis stebuklas — pagijimas jaunos merginos, sirgusios džiova. Mergina vardu Marija Fougeret, 22 metų amžiaus, sirgo džiova arba verčiaus sakant tuberkulioziniu pertonitu. Visi gydytojai jai buvo jau atsakę kokią nors galimybę pasveikti. Jinai iš lovos negalėjo jau jokiu būdu pasijudinti. Atvyko į Liurdą. Gydytojai peržiūrėjo ir pasakė tą patį, kad jau nėra jokios vilties, nes joki vaistai jai negali pagelbėti. Jinai ir pati tai žinojo, todėl ir važiavo į Liurdą. Pirmoje dienoje, išėjusi iš stebuklingo vandens maudyklės, jinai jautė didelius sopulius. Antrą dieną jau pati galėjo išlipti ir į ligoninę be svetimos pagalbos pagrižti. Trečioje dienoje, kuomet po maudyklės jinai dalyvavo pamaldose per procesiją su Švenčiausiu Sakramentu pasijuto visai sveika esanti. Gydytojai ją apžiūrėjo ir patvirtino įvykusį stebuklą. Joje nebuvo jokios žymės džiovos, kad jinai nors kuomet būtų taja liga sirgusi. Toji mergina per Dievo Motinos užtarimą visiškai pasveiko.

— Paryžiaus Meno ir Mokslo Akademija pernai pasiuntė savo mokslininkus į Aigiptą, kad tenai kasinėtų griuvėsius ir ieškoti visokių istorinių liekanų. Aigiptiečiai turėjo savo raštą keistais ženklais, kurį šandie retai kas

moka, vien tik mokslininkai tą raštą gali skaityti. Prancuzų mokslininkų tarpe tuos aigiptiečių raštus skaito jų žinovas katalikų šakos žinovų mokslininkas.

ITALIJA. — Katalikiškame pasaulyje pradeda sparčiai plėstis vaikinių organizacija, skaudai vadinama. Italijoje laikraščiai tą judėjimą pašiepė, primeddami jam vien kuno lavinimu apsibrėžimą. Vatikano laikraštis "l'Ossevatore Romano" pareiškė šiuo klausimu savo nuomonę. Laikraštis sako, kad tasai judėjimas yra pilnai tinkamas jaunimui ir turi būti palaikomas. Tiesa, jo įsteigėjas protestantas Badėn Powel kreipė daugiau dėmesio į kuno lavinimą. Bet toji mintis persimetusi į katalikų pusę buvo nuodugnai pakeista ir pilnai pritaikinta šv. Pilyo Neri taisyklėms, kurias jisai pagamino jaunimui organizuoti. Todėl dabartiniai skautai ne vieną savo kuną lavina, bet lygiai ir dvasią. Tai galima matyti iš to, kad skautų organizacija yra davusi labai daug pašaukimų į dvasinį ir vienuolinį luomą. Jeigu tenai kreipiama daugiau dėmesio į kuno sportą negu dvasios auklėjimą, tai jau čia kalti daugiau vadai negu pačios organizacijos dėsniai.

— Pereitais metais Vatikane buvo įruošta Misijų paroda. Kuomet paroda pasibaigė daugelis eksponatų savininkų paaukojo savo daiktus Vatikanui. Šita aplinkybė davė progos įsteigti Misijų muziejų. Visi dovanoti daiktai surinkti ir perkelti į naująjį muziejų, kuris įrengtas Laterano rumuose. Daugelis sužinoję, kad yra įrengtas Misijų muziejus, prisuntė dar daugiau gražių rinkinių. Tokiu būdu dabartinis Misijų muziejus pasirodo esąs labai turtingas ir dideliai brangus ne tiktaivo savo pinigų, bet ir savo mokslo verte.

— Panašiai prancuzams ir Italija įsteigė savo mokslininkų Akademią. Netrukus įvyks tosios Akademijos įkurimas. Patsai karalius pirmininkaus, pasakys prakalbą ir paskelbs naujų Italijos mokslininkų vardus. Tų žymių Italijos vyrų tarpe yra ir keletas aukštųjų dvasionių, butent kardinolas Maffi, astronomas, kardinolas Earle, gamtininkas ir keletas kitų.

Lietuvos Žinios

Kaunas. Rugsėjo m. 24 d. susirinko Seimas. Prezidiuman išrinkti tie patys, ką ir perėjoje sesijoje.

— Katalikų Veikimo Centras rugs. 27 d. šaukia Kaune, Liaudies namuose 9 val. rytą katalikų veikėjų konferenciją. Bus pasitarimų apie organizacijas, mokyklas ir spaudą. Kviečiami veikėjai iš visos Lietuvos.

Ukio Bankas — *gera vieta pinigams pasidėti.* Finansų Ministerija padarė Ukio Banke nuodugnią ir smulkia reviziją, kuri tęsėsi daugiau, kaip mėnesį laiko, nuo š. m. liepos mėn. 21 d. iki rugpjūčio m. 25 d. Buvo peržiūrėti Banko turtai ir smulkiai iširtas banko veikimas. Valdžios Revizija rado banką pilnoje tvarkoje. Valdžios Revizijos Komisija padarė šio kias išvadas:

1. Indėlininkų reikalai pilnai apsaugoti ir jų pasidėtiems Ukio Banke pinigams pavojus negresia.

2. Banko turtai turi tikrą vertę ir jų įkainojimas nėra perdėtas.

3. Banko knygos vedamos švariai ir tvarkingai.

4. Banko reikalai vedami atsargiai ir prisilaikant didžiausio taupumo.

5. Procentai imami gana aukšti, bet jie iš dalies pateisinami tuo, kad bankas verčiasi svetimais kapitalais, t. y. indėlininkų pinigais, už kuriuos pats moka taip pat aukštus procentus.

— Rugs. 17-18 d. įvyko Kaune skaitlinga Kat. studentų ateitininkų konferencija. Jaunesnieji nenusimena ir pasiryžę, kovoti ir laimėti Lietuvai šviesesnę ateitį ir tikėjimui pilną laisvę.

— Prie karo muziejaus panaikinamos valstybės vėliavos pagerbimo apeigos ir malda.

— Kauno Miesto Savivaldybės Lombardas pradėjo priiminėti indėlius specialiai Lombardo operacijoms, kad padidintų miesto gyventojams paskolų išdavimą, kurių dabar yra didelis poreikavimas, bet esant lėšų stokai,

negalima patenkinti visų reikalaujančių.

— Atstatytas Tauragės viršinininkas, p. Vaišnys, tarnavęs Lietuvai iš pat pradžios, už tai, kad nesocialistas.

Jurbarkas. Šių metų rugsėjo 12 d. Jurbarko "Saulės" Gimnazijos salėj įvyko katalikiškos visuomenės susirinkimas. Susirinkime darė pranešimą iš šių dienų valstybės gyvenimo gerb. d-ras K. Ambrozaitis. Žmonių prisirinko tiek daug, kad, netilpdami salėj, klausėsi pro atidaras duris ir langus iš gimnazijos sodo.

Kalbėtojas taip objektingai nušvietė mūsų valstybės aparato darbus, kad, rodos, ir syeikai protaujęs socialistėlis turėjo su pranešėjo žodžiais skaitytis.

Šitokį žmogų, kaip gerb. Ambrozaitį, jurbarkiškiai turi be galo branginti ir džiaugtis, kad jis aplanko ir padaro savo pranešimą; reikia kvieste kviesti, kad dažniau apsilankytų nušviesti svarbius valstybės reikalus. Ir iš tikrųjų, mažai skaitęs laikraščius žmogus valstybės reikalų beveik visai neišmano; žinios eina per žmones iškraipytos.

Baigus savo beveik dviejų valandų pranešimą žmonės didžiausiu dehu plojimu kalbėtoju pritarė. Po pranešimo duota du klausimai: del mūsų santykių, su lenkais ir del Klaidos krašto padėties.

Š. m. rugsėjo mėn. 12 d. tuoj po pamaldų "Saulės" Gimnazijos namuose buvo "tretininkų" susirinkimas. Šitame susirinkime skaitlingai dalyvavo vietos katalikai, ypačiai, kad tuojau turėjo prasidėti susirinkimas, kuriame kalbėjo gerb. K. Ambrozaitis.

"Tretininkų" susirinkime turėjo pasikalbėjimą baigęs Turine Filosofijos Studentas jurbarkiškis salezietis Kl. J. Puišys. Tarp kitko buvo paskaityta kun. Bosko (saleziečių įsteigėjo) parašytas prieš mirtį laiškas. Tai tiesiog Dievo apvaizdai padedant parašytas, stebuklingos išminties ir šventumo žmogaus darbas!

MUSŲ DARBAI

Aukos vertė.

Kurybos darbas yra sunkus. Tokiam darbu reikia dvasios ir finansinių spėkų. Panašiai ir su Lietuvių Bernaičių Kolegijos kurimu. Tėvai Marijonai idėję į tą svarbų darbą savo visą dvasią ir savo visus pinigus. Vienintėlis jų troškimas palikti lietuvių išėvijai Amerikoje tautinį paminklą, kuris visuomet skelbtų ateinančioms kartoms lietuvių darbuotę šitoje šalyje. To dar negana. Minėtoji kolegija turi liktis mūsų lietuviško gyvenimo židinys ateityje.

Vieni Tėvai Marijonai to milžiniško paminklo nepastatys, jeigu jiems visuomenė nepadės. Reikia prisipažinti, kad mūsų visuomenė moka įvertinti reikalo svarbą ir todėl nuolat plaukia aukos į kolegijos išdą. Jos, žinoma, yra smulkios. Už tokius pinigus kolegijos nepastatys. Visgi tai yra pinigai ir kiekvienas centas teikia pagalbą. Iš centų sudaromi doleriai iš dolerių — šimtai. Nors ir nesparčiai visgi ciname tolyn. Todėl kiekviena geros širdies kad ir mažiausia aukelė turi savo begalinės vertės, nes tai dalelė didelio darbo — tai žingsnis pirmyn. Sunku įkainuoti geros širdies duosnumą. Tik tai vienas Visagalis Tėvas jiems gali atlyginti savotišku būdu, nes tai duodama Jo didesnei garbei ir mūsų brangios tautos gerovei.

Kolegijos Remėjai:

P. Pažerskienė, Waukegan, Ill.	5.00
J. Kristupaitis, Lost Creek, Pa.	3.00
O. Truskauskutė, Waukegan, Ill.	3.00
O. Daugirdienė, Turkey Runn, Pa.	3.00
P. Kristaponienė, Phila, Pa.	3.00
J. Paulauskis, Chicago, Ill.	3.00
K. Daunora, Detroit, Mich.	3.00
J. Leponis, Detroit, Mich.	3.00
M. Valiunienė, Detroit, Mich.	3.00
A. Bernotas, Grand Rapids, Mich.	3.00
M. Norkevičia, Ada, Mich.	5.00

Rev. A. Balinskas, Milwaukee, Wis. ...	3.00
J. Gustaitis, Shenandoah, Pa.	3.00
Eva Salukas, Shenandoah, Pa.	3.00
St. Olberskis, Chicago, Ill.	3.00
S. Radzevičius, "	3.00
M. Mikšienė, "	3.00
J. Powlauskis, "	3.00
O. Pocaitė, "	5.00
T. Dauksh, Harvey, Ill.	12.00
A. Beisevičius, Honeoys Falls, N. Y. ...	3.00
K. Valeska, Rochester, N. Y.	3.00
S. Valikevičius, "	3.00
P. Pikunas, "	3.00
A. Zdanavčiūsis, " pažadėjo	50.00
P. Barzdilavičius "	3.00
Kun. J. Kasakaitis, "	10.00
P. Strongis, New York,	3.00
Elz. Strongis, "	3.00
E. Čeplienė, St. Charles, Ill.	3.00
K. Čaplis, "	3.00
Ona Stankevičius, "	3.00
J. Stankevičius "	3.00
Jeva Butnoraitė, Hartford, Conn.	\$10.00
Mykolas Danevičius, Grand Rapids, Mich.	3.00
J. Norkevičius, Shenandoah, Pa.	3.00
A. Besasparienė, Shenandoah, Pa.	3.00
A. Remėika, Shenandoah, Pa.	3.00
A. Miliauskas, "	3.00
Salutienė, "	3.00
Braslauskienė, "	3.00
K. Besasparis "	3.00
A. Linkus, "	3.00
R. Tragus "	3.00
Ponai Juraičiai "	15.00
Gibienė, Tamaqua, Pa.	3.00
Kun. Juozas Simanaitis, Elizabeth, N. J.	\$25.00
Jonas Polipavičius, Philadelphia, Pa. ...	3.00
E. Norkiutė, Philadelphia, Pa.	3.00
Agota Kavaliauskienė, Dayton, Ohio ..	50.00

Aukotojams Remėjų Centras taria nuoširdžiausią ačiū!

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Skačiau viename laikraštyje, kad koksai tai viešbučio Sarne virėjas, Italijoje, per 15 metų buvo neregys ir kad jam visi gydytojai atsakė, kad daugiau jau dienos šviesos neregės. Bet jisai nuėjęs į Švenč. Dievo Motinos bažnyčią meldėsi per pora valandų ir atgavo regėjimą. Vietinė policija tą stebuklingą išgydymą patvirtino. Ar tokiai žiniai galima tikėti? *J. B., Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Kad daugelis žmonių per savo tikėjimą ir ypatingai per Švenč. Dievo Motinos Marijos užtarimą įgija prarastąją sveikatą yra žinoma kiekvienam katalikui. Toki stebuklai daugiausia atsitinka stebuklingose vietose, kaip pavyzdžiui tai nuolatos tai atsitinka Liurde. Jeigu Tamstai tas klausimas yra įdomus, galite perskaityti gerb. kun. prof. Bučio parašytą knygą apie stebuklus Liurde. Ten tie klausimai geriausia išaiškinti ir įrodyti. Kad šitas aprašymas, apie kurį Tamsta klausia, gali būti tikras nėra nieko stebėtino. Tikrai tokius dalykus sprendžia ne vietinė policija, bet tam tikras iš gydytojų ir kunigų sudarytas komitetas. Nors, tiesą pasakius, minėtame atvejuje ir policija galėjo įvykusį stebuklą patvirtinti. Tai galėjo padaryti kiekvienas, kuris minėtą virėją pažino kaip neregį per 15 ar daugiau metų ir dabar matė jį sveiką, jo paties liudijimu tą sveikatą įgijusi per Švenč. Dievo Motinos užtarimą.

KLAUSIMAS. — Istorija paduoda žinias apie pirmutinius tėvus Adomą ir Jevą, sakydama, kad Dievas Adomą su-

tvėrė iš molio ir t. t. Ar tai tiesa?

Vargšas, Rochester, N. Y.

ATSAKYMAS. — Pirmojo žmogaus sutvėrimą mums praneša šv. Raštas, kuris yra Dievo įkvėpimu šventųjų vyrų parašytas. Kas yra šv. Rašte užrašyta yra tiesa. Reiškia ir Adomo bei Jevos sutvėrimas yra tiesa. Kad žmogus yra sudėtas iš tų pačių cheminių dalelių kaip ir žemės elementai, tai yra žinomas daiktas kiekvienam vaikui, kuris eina į mokyklą ir mokosi prigimties mokslų. Ir kad žmogų sutvėrė Dievas, kad jisai ne iš kelmo išspirtas tą žino kiekvienas žmogus, nes turi protą ir tai žinybai ypatingas Dievo apreiškimas net nėra reikalingas.

KLAUSIMAS. — Laikraščiai rašo ir žmonės šneka, kad dabar Lietuvoje yra daug vyskupų ir arkivyskupų. Ar tai tiesa? *J. Ž. Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Taip, dabar Lietuvoje yra daugiau vyskupų ir arkivyskupų, negu kad buvo kuomet nors pirmiau. Šv. Tėvas pavedė Lietuvos Bažnyčios reikalus sutvarkyti Jo Ekscelencijai Arkivyskupui Matulevičiui, buvusiam Vilniaus Vyskupui. Einant tuo sutvarkymu dabar Lietuvoje yra 5 vyskupijos, butent: Kauno (arkivyskupija), Vilkaviškio, Kaišėdorių, Panevėžio ir Telšių-Klaipėdos. Jos visos turi po vyskupą. Vilkaviškio vyskupas turi pagelbininką. Kauno vyskupas yra arkivyskupu. Tėvai Marijonai turi du arkivyskupu. Todėl išviso Lietuvoje dabar yra 5 vyskupai ir 3 arkivyskupai.

KLAUSIMAS. — Ar tiesa, kad or-

720

L A I V A S

laivį ir pavandeninę laivę išrado katalikai mokslininkai? *Vytis, Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Taip. Orlaivį išrado katalikas mokslininkas Kalifornijos Santa Clara universiteto prigimties mokslų profesorius Montgomery. Su savo švogeriu Moloney jiedu pirmą kartą pakilo

į orą kovo 25 dieną 1905 metais. Iškilo 4,000 pėdų ir lėkė aštuonias angliškas mylias; užtruko viso savo kelionėje 20 minučių. Pavandeninės laivės išradėjas yra irgi katalikas mokslininkas Holland. Jo išrastoji laivė karo metu buvo žymiai patobulinta ir, deja, pavartota žmonių gyvybėms žudyti.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neraiškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.